ABONNEMENTS

Indochine — Union postale
Un an . . . 5 $ 00 — Un an . . . . 10 $ 00
Six mois . . . 6 00 — Six mois . . 6 00

Annonces Légales
3 $ 50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Gré à gré

Dông-Pháp Thời-Báo

NAM THỨ TƯ SỐ 393
Ngày thứ tư
3 Février 1926

Le Courrier Indochinois
東法時報

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
166, đường d'Espagne
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIÁ BÁN

Đông-Pháp — Ngoại-Quốc
Một năm . . . 6 $ 00 — Một năm . . . 10 $ 00
Nửa năm . . . 3 00 — Nửa năm . . . 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Bao báo về việc buôn bán hay là việc gì xin thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE N°4778

VĂN SĨ

Hai chữ « văn-sĩ » nguyên tự chữ nho mà ra, thế mà trước kia hồi Hán-học còn thạnh-hành, hai chữ ấy vẫn ít hay nghe đến, mà từ khi ở nước ta có cái phong-chào chấn-hưng quốc-văn tới nay thì hai chữ ấy lại rất là thông-dụng. Mà thật thế, trong những câu chuyện hằng ngày của đám thượng-lưu An-nam ta bây giờ nhan-nhản biết bao nhiêu là « văn-sĩ » ! mà hai chữ « văn-sĩ » còn ai là không quen tai ? Chẳng những bè-bạn lấy cái danh-hiệu văn-sĩ để tặng nhau, mà cũng có con tôn cha là « văn-sĩ », vợ xưng chồng là « văn-sĩ », em tôn anh là « văn sĩ », lại cũng có khi mình tự rao mình là « văn-sĩ » nữa ! Văn-sĩ ! Văn-sĩ ! hai chữ văn-sĩ ngày thêm vẳng vẳng bên tai, thì tiện đây ta cùng chẳng nệ lời quê mà bàn qua về « văn-sĩ » !

Trước hãng xin nhắc lại nghĩa hai chữ « văn-sĩ ». Người đời ai cũng có mỗi người mỗi nghiệp. Cái nghiệp của anh tiều phu là lên rừng đốn củi ; cái nghiệp của chàng ngư-phủ là xuống nước bủa chài ; mà cầm bút viết ra văn-chương tiện-thị cái nghiệp của con người « văn-sĩ ». Vậy chở văn-chương là gì ? Sách nho có nói : « văn dĩ tải đạo », nghĩa là văn để chở đạo ; lại nói : « nhứt thời khuyến nhơn dĩ khẩu, bách thế khuyến nhơn dĩ thơ », nghĩa là khuyên dạy người trong một thuở thì dùng miệng, khuyên dạy người muôn đời phải dùng sách. Ở đời có những kẻ học vấn yêm-bác, tư-tưởng siêu-quần, muốn đem ý-kiến tư-tưởng của mình công bố ra, chẳng những để dạy người trong một thuở mà lại để dạy người trong muôn đời, nên mới lập ngôn trước thơ, làm ra sách vở, viết ra văn-chương. Văn-chương có thứ làm cho « quỉ khóc thần kinh », có thứ qui đến « mảnh tiên, viên, ngọc », lại có thứ « lui được giặc Hồ », có thứ « giải được chứng ngược ». Tóm lại thì văn-chương vẫn là một cái yếu-tố cho sự văn-minh, mà nước không văn-chương là nước còn man-dã. Văn-chương đã là vật quí giá như thế, nên nhà văn-sĩ là kẻ sản-xuất văn-chương, đối với đời vẫn được kiến-trọng. Xem như phần nhiều tay văn-sĩ trứ danh bên Pháp lúc chết đã được quốc-tang, mà di-hài lại được tàng-nộp vào đền Panthéon là nơi để chôn thây những bậc vĩ-nhơn có công cao với đất nước. Tiện đây xin thuật một tích sau nầy để vừa cho vui câu chuyện vừa cho thêm rõ rằng văn-chương đối với người đời vẫn có cái sức cảm mạnh-mẽ lắm.

Ông Alain-Chartier là một tay văn-sĩ rất có tài ở tại triều vua Charles VII bên Pháp ngày xưa. Một hôm bà Marguerite d'Ecosse là vợ Thái-tử (tức sau vua Louis XI) nhơn thấy ông Chartier nằm ngủ trôn ghế, bèn đi gần lại kề miệng mà hun ông một cái. Chúng thấy được lấy làm sất-dị, vì ông Chartier tuy tài giỏi văn hay mà mặt mũi vẫn xấu-xa lắm ; thì bà chúa trả lời rằng không phải là bà hun chi người, bà hun là hun cái miệng phun châu nhả ngọc kia đó. Xem thế đủ biết cái mảnh-lực của văn-chương là dường nào, cái giá-trị của nhà văn-sĩ là dường nào ! Cho nên không trách gì ở đời nầy cũng lắm kẻ trong óc vẫn có cái xu vọng muốn làm ông « văn-sĩ ». Thử xin nói muốn cho ra mặt văn-sĩ có phải chuyện dung-dị không ?

Như trên kia đã nói, nhà văn-sĩ làm ra văn cốt để dạy người, mà muốn dạy người tất trước tự mình phải có cái hơn người đã : hơn ở câu-văn, hơn ở tư-tưởng. Hai cái đó thiếu đi một, chưa phải là nhà văn-sĩ hoàn-toàn, hai cái đó thiếu cả hai, không thể nào gọi là văn-sĩ. Nếu người ta đã không thù gọi mình là văn-sĩ, mà mình còn tự nhận mình là văn-sĩ, thì là một giống người rất nên buồn cười, rất nên quái gở mà là rất nên khinh-bỉ vô cùng ! Dẫu như học thợ nề kia, còn phải làm thí-công một vài năm, học thợ rèn cùng phải đi thổi lửa trong nhiều tháng thay, nữa là học làm ông văn-sĩ ! ! Ông văn-sĩ nào có phải là vật gì gì mà tưởng rằng nặn đầu hôm đầu mai đã thành hình thành tượng, đủ mắt, đủ râu ?! Cho nên viết ra một cuốn « Vạn-pháp tinh-lý » (L'Esprit des Lois), ông Montesquieu phải nghiên-ngầm trong hai chục năm trời ; ông Buffon cũng nghiên tinh dầu tứ trong năm chục năm trời mới viết xong bộ sách « Bác-vật-học » (l'Histoire naturele).— Ôi khó lắm thay ! Khó lắm thay là nghiệp văn-chương, khó lắm thay là nghề văn-sĩ !... Nầy ai ôi ! Xéo trộm năm bảy câu trong truyện Kiều, góp nhặt một vài cái danh từ mới trong các báo, chưa phải là văn-chương ; tả một đôi trai tài gái sắc, thuật những chuyện bướm lả ong lơi chưa phải là tư-tưởng. Làm ra những sách chứa những văn chương tư-tưởng như thế chưa dễ mong sau nầy tên họ ghi vào trong « Việt-Nam văn-học-sử » mà lãnh lấy cái danh-vọng văn gia ! Ôi ! Sự thế buồn cười đến thế, nói nhiều e cũng rườm tai ; nay xin trích-dịch một đoạn văn tây dẫn vào sau nầy trước để tặng mấy ông « văn-sĩ nôi » ở nước nhà, sau để kết bài nầy cho luôn thể : « Có anh hôm qua chưa hề nghĩ đến mà hôm nay lấy giấy lấy viết ra, tự bảo mình rằng : « ta làm một cuốn sách chơi », mà xét ra tài năng gì cũng nỗ có, chẳng qua là đồ mưu kiếm năm chục bạc đấy thôi. Ta hết sức la rằng : Bác Dioscore ơi ! Xin bác hãy xách cưa đi cưa, hoặc đi tiện đồ gỗ, hoặc đẽo một cái vành bánh xe thiếu gì cách kiếm tiền mà ! » Nhưng khốn thay ! mấy nghề đó, anh ta chưa từng học một ! Ta lại bảo : « Thôi thì bác hãy đi sao thuê chép mướn, hoặc đi sửa chữ cho nhà in, chỉ như viết sách thì tôi xin vang-lạy bác » ! Thế mà anh chàng cũng quyết định viết văn đem thuê in, vì không ai gởi giấy trắng đến nhà in bao giờ, nghĩ vậy nên va mới rằng sức mà vẽ rồng vẽ rắn tùng không biết nói gì thì nói bướng rằng sông Seine chảy ngang qua thành Paris, nói trong một tuần lễ có bảy ngày, hay là nói hiện nay trời dượng mưa. Văn như thế thì không động đến Tôn-giáo, cũng không động đến Chánh-trị, và cũng khỏi lầm cho công chúng xao xuyến gì, chỉ làm cho bư cái lòng tị-hảo của công chúng, khiến người quan nếm những đồ vô thú vô vị, cho nên được tòa duyệt duyệt y được phép xuất bản rồi tái bản làm cho nhơ một thế kỷ lại tồn hoại đến cả cái danh-dự của các tay cự-phách trong làng văn ».

H.

VĂN UYỂN

MỪNG CỤ PHAN-BỘI-CHÂU

Được tin bảo hộ mới tha ông,
Thơ viết nôm na chúc mấy dòng.
Chí cả chẳng e cùng sóng gió,
Tài cao đành chịu với non sông.
Rung chuông dân chủ chiều hồn nước,
Khua trống Duy-Tân tỏ nỗi lòng.
Cảnh tỉnh đồng-bào cơn mộng mị,
Tiếng thơm lừng lẫy giống Tiên-Long.

Vũ-công-Nghị,
lái-cảo

Họa bài

MỪNG ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU

Vì ông yêu nước, nước thương ông,
Mừng tủi bao nhiêu giọt lụy rồng.
Ngọn bút đua tranh cùng thế-giới,
Chiếc thân chìm nổi với non sông.
Tuyết sương đã nhuộm hai phần tóc,
Sóng gió khôn xiêu mộ tấm lòng.
Hồn nước nay đem về nước cũ,
Vỏ dài tô lấy vẻ Tiên-long

Trần-quang-Huyến.
(T. N. D. B.)

VỊNH ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU

Gánh nợ tang bồng gánh nợ chung
Một mình nghiêng ngửa giữa non sông,
Tài thi văn đỗ người khoa giáp,
Hồng lược thao dầy khách kiếm cung.
Nửa cánh nửa tình chia nửa dạ,
Đôi đường đôi thế dỗ đôi lòng.
Tuồng mây lướt sóng chưa vừa nguyện
Ai trở ngăn gì bước cũng xong.

Hồi-trí.

MỪNG ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU

Nay thấy ông về đất Lạc-long,
Mừng cho ông lại tủi cho ông.
Bốn ngàn năm nước hồn chưa tỉnh ;
Hãm mấy thu trời chí chẳng xong.
Ngày tháng hãy còn thân tuổi tác,
Mây râu thêm rạng mặt non sông.
Con em khôn dại còn mong đợi,
Tới bước văn minh mới thỏa lòng.

Lê-đức-Mậu.

VĂN-NỮ-GIỚI

Thơ của chị gởi cho em

Thuật chuyện đi chơi Tâyninh

Hôm trước em có viết thơ dặn chị khi đi viếng Điện-Bà về sao sao cũng thuật chuyện lại cho em nghe. Nay cuộc hành trình của chị đã viên mãn rồi, chị giữ lời hứa viết thơ nầy cho em, song trước khi nói chuyện dông-dài em hãy để cho chị cầu chúc cho em bình an sức khỏe.

Chị đi chơi Tâyninh là có ý cho biết núi non xứ mình vậy thôi, bởi vì buổi nầy chưa phải là buổi chị đặng một mình bẻ lái lộng khơi cùng bốn biển.

Chị ngồi xe hơi với con Nhờ từ Saigon lên Tâyninh, đường dài đăng đẳng tính ra cũng non mươi một trăm ngàn thước. Đi đường bình an không chi lạ, đi ngang qua ba cái chợ lớn là Gòvấp, Hóc-môn và Trảng-bàng. Hai bên đường hết ruộng tới vườn cao-su rồi tới rừng, nhứt là từ Gò-dầu-hạ (khỏi Trảng-Bàng) về tới Tâyninh thì rừng nhiều mà rậm rạp che mất trời đất, xe cứ đâm nầm rất chạy, nhằm chỗ trống dòm xéo về hướng bắc thì thấy lấp xấp một vùng mây xanh xanh. Vừng mây đó thỉnh thoảng lớn lần lần, còn Nhờ chỉ mà nói rằng đó là núi Bà. Chị đã nói rằng chị tính đi chơi núi cho nên khi nghe nói núi thì trong mình chị nhẹ nhàng vui vẻ muốn bay cho tới liền. Xe chạy ba giờ rưởi thì đã tới châu thành Tây-ninh. Chị nghe con Nhờ nói đây là Tâyninh và chị thấy bằng để Tây-ninh mà chị còn không muốn tin rằng Tây-ninh thiệt. Khi chị chưa tới Tây-ninh thì chị những tưởng trong trí rằng chợ xứ nầy cũng lầu đài ngang dọc như xứ mình, cũng « ngựa xe như nước, áo quần như nêm » như mấy tỉnh khác, nay tới đây chị mới biết rằng chị lầm ! Châu thành chia ra chợ mới và chợ cũ, cách nhau một cái rạch kêu là rạch Tây-ninh có cầu đúc bắt ngang. Tiệm buôn bán toàn là phố không lầu (phố trệt), mà bề buôn bán coi lôi thôi như mấy tiệm nhỏ ở các đường hẻm Saigon vậy. Châu-thành coi hông kéo quá vì trừ ra tiệm buôn bán cất liền nhau, còn mấy cái nhà của Nhà-nước sở nầy sở kia thì xa xa mới có một cái, lại rải rác vậy chớ không xúm lại một chỗ nên coi không đẹp. Đường sá cũng tốt mà ít. Trên nầy ít có nhà giàu lớn, mấy người giàu cũng ở nhà ngói tầm-thường vậy thôi. Xứ tuy nghèo song cây tốt không thiếu gì ; phần nhiều nhà nghèo mà cũng cất cột gỗ và các thứ cây tốt khác. Chiều đừng chỗ cầu nói trên đây hứng gió nói chuyện chơi cũng ngộ, trông về hướng bắc thấy núi rõ ràng. Từ Trảng-bàng lên Tây-ninh có một đều lạ mắt chị là chị không thấy một cái xe kéo, một cái xe cao su, mà lại có thứ xe ngựa có mui, mới ngó như cái hòm cụt cụt, trống hai đầu, gọi là xe thổ mộ. Thứ xe nầy ngồi đặng ba người mà ngồi như ngồi trên bộ ván vậy, nên cũng có ý bất tiện cho mấy người Âu-trang.

Chị với con Nhờ ở nhà quen nghỉ ít bữa cho khoẻ rồi mới mướn xe đi núi. Ủ, núi Bà Đen là chỗ chị ao ước đến xem đây. Từ chợ Tâyninh ra núi mười một ngàn thước, có đường đã sỏi cho xe chạy cũng tốt lắm, duy không bằng thẳng, chỗ hơi dốc lên, chỗ lại dốc xuống, liền liền vậy, nhưng dốc không cao, nên nhờ thấy mà biết chờ ngồi trên xe không hay. Theo đường xe chạy, ngó tới thấy núi như ở một bên mình. Đường nầy cũng có rừng song thưa thớt. Khi gần tới, chị thấy núi ở khít bên ; vì ngồi trên xe bực bội quá và phần chị mừng nên chị muốn nhảy xuống chạy bộ cho rồi, mà hỏi con Nhờ nó nói còn bốn năm trăm thước nữa. Đường nầy đi thẳng tới núi là cùng.

(Còn nữa)

Lời tiếng dẫn :

Một người tiểu-nhân (tôi-ác), có bằng sơ-học vì bị gia-biến nên từ tuổi trẻ đã từng chịu cực khổ mà vẫn có chí bền-đỡ. Nay muốn kiếm chỗ nương-náu học tập thêm (học một mình và par correspondance).

Vậy tôi xin tiếng-tăm cho trong quí ông quí bà ở Saigon-Cholon, ai muốn tìm dùng một người có chí lớn, thảo-ngay, liêm-sĩ để ở trong nhà, trước là dìu-dắt trẻ em trong việc sử-kinh sau nữa làm gương cần-mẫn cho trẻ em noi theo mà tập thành tánh-nết.

Về việc nguyệt bổng thì tùy-ý quí ông quí bà liệu định cho phải chăng. Tôi đây, nhân thấy người lánh gặp hồi chẳng may mà được có chỉ bền-chặc, nên cảnh lòng vì nghĩa để ít lời tiếng dẫn....

Xin viết thơ ngay cho tôi :

M. PHAN-VĂN-THÀNH
Instituteur
5 Ruelle Testard
(Près de la rue Pierre Flandin)
Saigon

Nam-kỳ Khuyến-học hội

Một bổn tập chí vô hạng (Bulletin non périodique) của Hội Nam kỳ Khuyến học đang gởi in tại nhà in ông J. Viết chẳng bao lâu sẽ xuất bản.

Trong đó có nhiều bài hữu ích cho học trò và cũng hữu ích cho người lớn :

Sử ký nước Pháp.
Sự tích Hậu quân Võ Tánh.
Bài Khoa học v. v.

Người nào có cần dùng hãy gởi thơ cho phó Hội trưởng Nam kỳ khuyến học là M. Trần-quang-Nghiêm ở nhà 200 đường d'Espagne Saigon.

FABRIQUE DE CASQUES FANTAISIE
Vente en gros et en détail
GRAVURE sur METAUX et MARBRE
TRẦN-DUY-BÌNH
42, Boulevard Charner — SAIGON
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

TRAN-NHUAN
MAISON THANH-KY
Entrepreneur - Fournisseur
Menuiserie et scierie
Fabrique des carreaux en ciment de tous genres
Tiệm tôi có bán gạch bông và cống xi măng đủ thứ.
N° 21, Rue Gallieni
En face le Marché de Dakao. — SAIGON.

Trâu-quang-Xuân
158, rue d'Espagne
(Tại chợ mới Saigon)
BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ
Giày dép Bắc-kỳ.
Đèn diện bỏ túi, và xách di rọi.
Piles tại lò bên Tây mới gởi qua thật tốt.
Mền nỉ trắng và đỏ thật lông trừu nhiều thứ.
Áo mưa caoutchouc và gabardine đủ cỡ.
Khuôn đồ hình, đồng hồ, đồ alumium.
Ghế Thonet và các đồ tạp hóa, v. v.
Giày dép thì có tiệm đóng tại Hà-nội, còn đồ tây thì mua thẳng các lò bên Pháp-quốc nên bán giá nhẹ

« Quyển « Phan-bội-Châu » đã xuất bản rồi !! Đã xuất bản rồi ! !
Mỗi cuốn 0 $ 20

Dư-luận đối với ông Phan-bội-Châu

Từ ngày nay bổn-báo mở ra mục nầy, để đăng các bài dư-luận của quốc-dân ta đối với ông Phan bội-Châu, cho biết ông Phan ngày nay đối với quốc-dân ta thế nào, quốc-dân ta đối với ông Phan thế nào, tưởng cũng là một điều nên chú ý vậy.

B. H.

« Ông Phan bội-Châu lương-lai thế nào ? — Ông Phan-bội Châu sẽ hành động ra làm sao ? » Hai câu hỏi ấy mới xuất hiện ra vài tuần lễ, mà đã hầu thành hai câu « khẩu cậu » cho « bực người có tự tưởng » trong xã-hội ta rồi !

Vì sao vậy ? — Ông Phan là người anh hùng nước ta, hơn hai mươi năm trời ông lênh đênh nơi hải-ngoại đồng-bào ta nghiêng tai giỏi mắt mà mong mỏi ông ; từ ông bị bắt về Hà-nội, thì đồng-bào tìm phương kiếm cách, để yêu cầu cho ông được tha ; lúc ông đã được tha rồi, quan Khâm-sứ Trung-kỳ mời ông về Huế, ở tại dinh ông Nguyễn-bá-Trạc, đồng bào ở Huế kéo nhau lũ lượt đến chào và thăm ông rất đông. Xem thế thì biết cái cảm tình của quốc-dân đối với ông Phan to lớn là dường nào ! nặng nề là dường nào ! Bởi cái cảm tình to lớn nặng nề như thế, nên chưa thấy ông hành-động cách gì, thì ai nấy đều đem lòng suy nghĩ. suy nghĩ một mình không đủ thì lại đem lẻ nầy, lẻ kia mà bàn tính cùng nhau : hai câu hỏi kia xuất hiện ra mà lại thầu thành hai câu « khẩu cậu » chính là vì thế !

Bởi hai câu hỏi ấy mà dư-luận những nhao nhao, mỗi người trả lời một câu : kẻ thì sợ rằng ông vì tình-thế bắt buộc, cảnh ngộ dở dang, mà cái danh tiết của ông khó lòng giữ vững ; người thì lo rằng ông chưa hiểu chính sự cái-cạnh, nhân-tâm xu-hướng, mà cách hành-động của ông có chỗ sai lầm ; kẻ thì nói ông sẽ theo gió phất cờ mấy thời, gió chiều nào đành cho chiều ấy ; người thì nói ông vẫn cậm sào đợi nước, nhưng chờ nước đến nên đường còn khuya ! Kẻ bàn thế nọ người nói thế nầy, mỗi người một lời, không biết ai phải, ai không, mà cũng không biết ai đã dò trước đoán chừng được cách hành-động của anh-hùng quân-tử ! Có người lại bàn xằng, tin nhảm mà nói rằng : « Ông Phan bây giờ không nên làm gì cả : vì ông làm cho xứng với cái hoài bão của ông thì e không hiệp theo thời thế, mà làm cho hiệp theo thời thế thì e trái mất cái hoài bão của ông, vậy ông Phan bây giờ chỉ nên ngồi ôm như một vị « thần tiên » để cho quốc-dân kính trọng phụng thờ mà thôi ».

Ôi ! ông Phan là một người anh-hùng, hoài-bão của ông rất là lớn lao, chí khí của ông rất là cao thượng, là một tấm nhiệt thành ái-quốc, mà ông đành chịu linh-đinh cơ khổ trong 23 năm nơi góc biển chơn trời quãn chi ly-quốc vong-gia, quyết giữ khăng khăng lấy cái hồn tổ-quốc. Nay vì cuộc tình cờ mà ông về nước, may lại thoát khỏi hoạn-nạn mà được bình tồn ; kẻ anh hùng còn sống được ngày nào thì quốc-dân còn trông vào ngày ấy, mà chắc kẻ anh hùng cũng không đành để người cái chí-hướng của mình ; có lẽ nào lại bảo rằng ông cứ nên « ngồi ôm như một vị thần » thế chẳng hóa ra trái hẳn với hoài-bão của ông và hi-vọng của quốc-dân lắm sao !

Ta hãy xem cái hoài bão của ông thì tuy có điều chưa hiệp thời thế mà cũng có đều hiệp thời thế ; đều gì chưa hiệp thì tạm khoan đã, còn đều gì hiệp thì cần gì mà chẳng thi hành ! Hoài bão của ông những gì, ta chưa dò đoán chừng được hết. nhưng tưởng cũng bắt ngoại bốn điều rất chính đáng mà ông đã nói trước Hội-đồng đề-hình hôm kia. (một là muốn nước Nam được độc-lập ; hai là muốn cho nước Nam dân-chủ ; ba là muốn cho người nước Nam đi du-học ; bốn là

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

người nước Nam ngủ say, rung chuông đánh thức dậy). Trong bốn đều ấy thì có điều nước Nam độc lập là chưa hiệp thời ; vì người mình chưa đủ tư cách độc-lập, trí thức còn phần nhiều mờ ám, tư-cách chưa có chút vững vàng; còn phải nhờ Nhà nước đỡ đầu cho chỗ cho, như người bảo-mẫu dìu dắc đứa trẻ thơ, mong cho qua tháng qua ngày, đến lúc trưởng thành khôn lớn đã. Tục-ngữ ta có nói : « con khôn không ở với cha mẹ », đến ngày nào ta được lưng dài vai rộng, thì nước Pháp tất sẽ sẵn lòng lo liệu mà « ra cửa nhà riêng » cho. Vậy vấn-đề « nước Nam độc-lập » là chưa hiệp thời, vì chưa đến thời, nên để đó mà giao cho thanh niên hậu-tiến nước nhà giải quyết.

Vấn-đề ấy đã vậy, còn mấy vấn-đề kia thì thế nào ? Xét ra thì vấn-đề dân-chủ là đã hiệp thời lắm rồi. Trải bốn ngàn năm lẻ, có dân có nước chiếm lấy một địa-vị phía đông-nam ở cựu-đại-lục nầy, mà vua không biết gì dân dân, dân không biết gì đến nước ; quân chủ vững bao nhiêu thì dân phải chịu khốn khổ bấy nhiêu : áp-chế thạnh chừng nào thì dân trí lại phải tối tăm chừng ấy. Gần đây nhờ cái phong-trào hoàn-hải, và lại hấp thụ cảnh không khí bình-đẳng của nước Pháp là một nước có quan-hệ với nước mình, nên cái lòng tôn-quân của người Việt-Nam ta đã nguội bớt đi lần lần, mà mong mỏi có ngày phá tan được cái dây chuyền chế. Vậy cái vấn đề dân-chủ đã hiệp thời rồi ; nên đem mà tuyên bố ra trong Nam ngoài Bắc, ngõ hầu hang cùng, hoặc làm ra sách vở, hoặc đặt lên báo chương, bổ hào cổ động lên, để mong có nhiều người ra thay mặt cho dân mà thỉnh-cầu với Chánh-phủ về việc đó.

(Còn nữa)

Kinh cáo

Từ bữa bổn-báo có lời rao về việc tặng hai mươi số báo đồng-niên do hai nhà có bảo-tâm xướng ra là quí ông Lý-hữu-Dự và Phan-văn-Đông, Nghiệp chủ ở Namvian thì trong hai ngày thơ gởi đến xin đủ đủ số, hiện nay thơ gởi đến vẫn còn nhiều lắm, vậy bổn-báo xin bố cáo rằng : số báo tặng cho có hạn, vậy mấy ông gởi thơ trước thì bổn-báo đã vô sổ gởi báo rồi ; còn mấy ông gởi thơ sau ngoại hạn, thì lại xin chờ vị hào-tâm khác vậy.

Đ. P. T. B.

CÁO BẠCH

Hôm rày bổn báo kêu-ca đã rất lắm về việc tiền nhựt-trình, nhưng buồn thay, có một số rất ít sốt sắng gởi cho sở bạc, kỳ dư chưa huỷ có đến lời than của bổn-báo, thậm chí có nhiều vị mua đã hai ba năm mà cũng chưa nghĩ đến bổn-báo. Bổn báo có viết hai ba lần thơ nhắc nhở mà cũng biệt vô âm-tín.

Bổn-báo vẫn biết phần nhiều ngài mắc công ăn việc làm hoặc ở xa nhà Dây thép mà hóa ra bê-trễ, nên bổn-báo xin hiến một cách rất tiện, khỏi thất công viết thơ mua mandat là bổn báo gởi biên lai cậy sở Điền-tín thâu, hễ quí-vị được tin sai trả nhà cầm cái giấy đó đến sở Điền-tín đưa số bạc lấy biên lai là xong.

Vậy bổn-báo cúi xin quí vị để ý giùm thì hi vọng của bổn báo sau nầy mới mong đạt đến mục đích được

Bổn-báo

Đã xuất bản

Bài diễn-thuyết và đoạn lược sử của cụ *Phan-châu-Trinh* đã có để bán tại báo-quán.

Sách dày 40 trương lại có một bức chơn dung rất đẹp có thể cắt ra để làm một vật kỷ-niệm. Giá bán 0$20 ; ở xa mua xin phải gởi thêm 0$12 tiền gởi.

Hãy mua mà xem cho rõ lịch sử của một nhà đại chí-sĩ.

Giới thiệu sách mới

Bổn-báo mới tiếp đặng quyển « Hồi trống tự do » của ông Trần-hữu-Độ gởi tặng. Trong quyển đó ông đã chịu khó phiên-dịch những bài luận-thuyết của ông Lương-khải-Siêu trong Ẩm-bằng-tập, và chỗ nào nói chuyện nước Tàu thì ông dẫn qua chuyện nước ta. Sách dày 17 trang, giá bán 0$20.

— Bổn-quán lại mới tiếp đặng quyển « Hoàng-Đào tương-cố » là một cuốn ái-tình tiểu-thuyết do ông Mộng-Trần soạn, trên đầu có bài tựa của ông Phạm-kỳ-Xương Chủ-bút « An-hà-báo ». Sách dày 64 trang, giá bán 0$40.

— Bổn quán lại mới tiếp đặng cuốn « Trí-giả tự-xử » là một cái cảnh thế tân kịch, do ông Phan-văn-Hiếu soạn, tuồng diễn chia ra 8 lớp, trước đã đăng ở « Công-luận-báo » bây giờ dọn ra thành sách, dày 41 trang, giá bán 0$30.

B. Q.

Thơ tịn

Cùng M. D. D. Tân-châu

Bổn-quán nhận đặng bài của ông nói chuyện cái thói kiểu-căng xất xược của một Thầy giáo kia, Bổn-báo không đăng, vì là một việc nhỏ, và lại ai có thói kiểu căng tài tức là người đó không biết tự-trọng, bởi không biết tự trọng cho nên mới kiểu căng vì xưa nay muốn cho người ta trọng mình, thì mình phải trọng người, chớ nếu tự mình không biết trọng ai, thì còn mong ai trọng mình, còn như ông sợ rằng học trò nhiễm theo thói đó, thì cái đó cũng lỗi ở cha mẹ học trò không biết chọn thầy cho con, nếu quả cái gương mô-phạm đã mô-âm như thế, thì còn cho con soi vào gương ấy làm chi.

B. B.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

GIÁ BẠC

Cho nhà nước	15 fr	10
Đông-Pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	15	20
Pháp-Hoa Ngân-hàng (Banque Franco-Chinoise)	15	20
Hongkong et Shanghai	15	20
Chartered Bank	15	20

GIÁ LÚA GẠO

Lối bao một trăm kilos chở đến nhà máy luôn và cái bao nữa.

	lúa cũ	lúa mới
Lúa Vĩnh-long	5$60	5$70
Lúa Gò-công	5 85	5 95
Lúa Hà-xâu	5 70	5 80
Lúa Hà-tiên	5 75	5 85
Lúa Cao-man (trắng)	5 70	5 80
Lúa Cao-man (đỏ)	5 50	5 60
Giá bực trung	5 72	5 82
Giá giấy Quốc trái-Đôr		50$95

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc COMPIÈGNE ở Pháp lối 4 Févr 1926 qua đến Saigon

Chiếc CAMRANH ở Djibouti đã chạy qua đây hôm ngày 11 Janvier 1926

Chiếc FONTAINEBLEAU ở Tàu và Nhựt lối 5 Février đến Saigon

Chiếc AMAZONE ở Tàu và Nhựt lối 21 Janvier 1926 qua đến Saigon.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin lối 24 Janvier vô tới.

TÀU ĐI

Chiếc ANGKOR lối bửa 30 Janvier 1926 sẽ chạy qua Tàu và Nhựt

Chiếc CLAUDE CHAPPE lối ngày 29 Janvier 1926 sẽ chạy đi Tonkin

Chiếc COMPIEGE lối bửa 6 Février sẽ chạy đi Tonkin.

Chiếc AMAZONE lối bửa 25 janvier 1926 sẽ chạy đi Pháp-quốc.

Chiếc CHILI lối bửa 29 Janvier sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Soctrang

Ái tín

Chúng tôi lấy làm đau đớn hay tin buồn rằng : M. Võ-tấn-Lộc, Thương-gia Soctrang con thứ ba của bà Sương-phụ Võ-văn-Cử điền-chủ Hưng thạnh mới từ trần.

Cuộc an táng đã xong hôm ngày 22 Janvier 1926.

Vì chúng tôi ở xa hay tin quá muộn, nên đến không kịp ngày đặng đưa người lên đường cho được. Vậy chúng tôi kính vài hàng vào báo, trước phân ưu cùng quí quyến sau cầu xin linh hồn thầy ba tiêu-diêu nơi bồng bảo.

Familles Huỳnh-Nguyễn à Nhugia

Tânchâu

Xin quan trên ghé mắt

Mùa màng năm 1925 trong quận Tân-châu thất bát rất nhiều, nhứt là trong Tổng An-thành lúa mà thì lớp bị hấp bị sâu và chuột ăn phá hư-hao mười phần hết tám chín. Sợ cho năm 1926 nầy dân trong bổn-quận chẳng tránh khỏi cái vạ đói-khó. Cầu xin Chánh-phủ ghé mắt chuẩn giảm thuế điền trong năm 1926 cho dân trong quận được nhờ.

Dưới đây ký-giả cầu xin mấy vị Nghị-viên Quản-hạt hội-đồng ghé mắt vào bài nầy. Rất mong thay !

DƯƠNG-DÀ

Mytho

Dục lợi tất hại

Nguyên ngày 20 Janvier, lúc ba giờ chiều rồi đây tại nhà Điền-tín Chợ gạo (Mytho) có xảy ra một việc rủi ro rất ghê gớm về việc làm pháo bán Tết, mà phải thiệt thân, hư nhà hại của, sự tích như sau nầy :

Thầy Đào-ngọc-S., giúp việc tại nhà Điền-tín, bổn thân Thầy cai quản, vì lại Thầy rất rành nghề làm pháo, hằng năm Thầy làm mà bán và đốt, bởi nghề làm pháo có lợi nhiều, nên Thầy tìm trước bán sau để lời đốt chơi trong ba ngày xuân-nhựt, vì vậy nên Thầy khởi sự làm trong tuần tháng Décembre cho đến ngày nay rất nhiều, dành để tại kho nhà Điền-tín, lúc ấy phận sự đã rảnh rang, Thầy dùng những giờ dư của Thầy, mới đem thuốc pháo ra nghiền tán, song sự rủi ro xảy tới thành linh vừa chế thuốc mà gói thì bỗng nhiên phát nổ, làm cho tay chơn mặt mày thầy xấu mấu, ba ngón tay của thầy phía bên trái bay mất, và số sách giấy tờ, kho trữ thơ từ đều thành ra một đống giấy nát vụng không phân biệt đặng tờ giấy chi cả thảy, còn vợ của thầy ở nơi nhà sau đang ngồi trên võng bị tiếng pháo nổ vội vàng lăn rồi rớt ngay xuống đất, thổ huyết và bất tỉnh nhơn sự. Khi ấy quan Chủ-quận nghe đặng tin chẳng lành như vậy, thì ngài bủn thân đến tận nơi xem xét, và dạy chở vợ chồng thầy Đào-ngọc-S.. lên đường-đường Mytho cầu xin quan Lương-y điều trị ;

Cái nạn làm pháo bằng nắm có xảy ra luôn luôn, vì nó mà phải hỏ mình, bị nó mà mang tật, hư nhà hại của, thậm chí một hai khi vỡ xóm dậy làng, cũng tại pháo, Ước ao quan trên cũng nên rất trát cấm nhặt, từ thành-thị đến thôn quê, phải theo lịnh, trừ đặng những pháo trong ba ngày Tết thì các nhà làm pháo và đốt pháo khỏi bị cái nạn ấy nữa ; nếu ai bất tuân thì sẽ bị tội nặng, phạt vạ cùng giam cầm, thì ắt vô tai tịnh sự.

Một vụ án mạng

Ngày 27 Janvier 1926, có vợ tên Đợt đi chợ bị người nghi ăn cắp một đồng mấy bạc thưa đến thầy Cai-tổng, thầy mắc đi có việc để ở nhà cho vợ thầy tra hỏi, xét ra cũng không bằng cớ chi, mà thiếm Cai dám dùng cây đánh sưng mình người đàn-bà ấy là người có chửa, đánh nặng-nề lại còn hăm-dọa. Thị Đợt là người thiệt-thà đau tức mà còn nghe dòi bắt công và tra khảo nữa, nên sợ về nhà tự vận (thắt cổ) mà chết. Thầy cai về sợ tội, nên lo với tên Đợt và cho cha vợ ghẻ nó tiền, và cho Thủ-bộ, Hương-quản và Thôn-trưởng tiền biểu làm tờ nói rằng con đàn bà ấy không điên thường khi giận hờn hay dòi thắt-cổ. nên ngày nay mới xảy-ra như vậy, tự nó tự-vận mà chết. Dạy làng làm tờ chạy quan mà xin chôn, cha và chồng nó vì nghèo và sợ quyền-thế giàu sang nên đại chịu mà ăn bạc.

Vụ sát nhơn nầy nếu quan trên muốn minh oan cho người nên hỏi lại trong dân Lương-phú và An-lạc thì rõ.

NGUYỄN-VĂN-LẬP
và dân làng An lạc và Lương-phú

Baixau

Lửa ! Lửa ! Lửa !

Nghe tiếng la rân, lửa ! lửa ! lửa ! vừa có tiếng trống đang hồi, thì ai cũng tin là lửa thật, nên đua nhau chạy đến coi lửa cháy đâu cho biết.

Nhưng lửa cháy đâu thì không thấy. Duy thấy tên Boy Học là bồi của ông cò đương niếu hai người khách Triều-châu mà đánh đập tưng bừng ; kế có tên lính Keo chạy tới rón-rén theo sau, còn tên Boy Học thì dẫn nội-vụ đem lên bót ông cò.

Hỏi ra thì mới hay rằng ; một người thợ họa chơn dung, và một người bán quán nước đánh lộn với nhau. Thấy vậy ký-giả lấy làm lạ, chẳng rõ cớ nào, mà hai người đánh lộn với nhau, lại tên Boy-Học được phép bắt-buộc và hoành-hành như thế, dầu cho ai là kẻ có quyền-thế đi nữa cũng không có phép gì mà đánh đập người ta, còn những việc rầy lộn cũng là đánh-lộn thì về sở Tuần thành, hay là chức-việc trong làng bắt buộc mới phải cho, sao tên Boy-Học nầy được lộng quyền như thế ; mà khi tên lính Keo đi đến đó cũng rín-rín theo sau, để mặc tình Boy Học bắt-buộc.

Nếu tôi mà được làm chức việc sở Tuần-thành như chú lính Keo thì tôi bắt luôn tên Boy Học mà bổ vô khám cho nó biết nhục, và nếu tôi mà được làm ông Cò hay là Hương-quản thì tôi đuổi tên lính Keo không cho chú đi lính nữa, vì chú làm lính mà không trọn quyền, cái quyền của chú lính Keo thua cái quyền của tên Boy, thà để chú làm Boy còn hay hơn. Nhiều khi ký-giả có nghe tên Boy Học nó cậy thế ông Cò làm nhiều đều quấy, trái luật nước, sái phép quan. Như nó mua rau, hành, thịt, cá, không trả tiền. Nếu ai đòi hỏi thì nó nói lấy cho ông Cò, những người mua bán tại chợ đều than vãn, nhưng chẳng biết có thấu tai ông Cò hay không ?

Các cớ trên đây, cũng vì dám đánh lộn, và tiếng trống đóng hầu chiều ngày 25 Janvier 1926, mà thiên hạ la lửa lửa lửa, làm cho ký-giả thấy rõ các cớ trước kia và nghe công-việc sái quấy nọ nên viết bài nầy mong tâu thấu đến sở tuần-thành, nhứt là ông cò và Hương-quản, với các chức tuần-thành dòm chừng nó,

THANH-THẢO
lai cáo

Rọi hình cho trẻ nhỏ xem

Tại Guignol, ở góc đường Blancsubé và Maro-Pourpre

Từ ngày 31 Janvier cho đến 4-2 *1926*

CHƯƠNG TRÌNH

1· Eclair Journal N· 26.
2· Voyage au nafal.
3· L'Indépendance de la Belgique (1re partie).
4· L'Hygiène au village (1re et 2e p.)
5· Les papillons et les abeilles sur les fleurs.
6· Grandeur et décadence (1re p.)

Dời chỗ khác

MAISON DU COTINAT khi trước ở đường Charner số 43 nay đã dời vô đại-lộ Bonnard số 94. Có bán đủ thứ hàng bên Tây, như nón, giày, vớ, áo sơ-mi, đồ chưng dọn trong nhà, đồ Tết, đồ đi đám cưới rất đẹp.

Lúc nầy bạc lên cao, bổn hiệu định bán giá rẻ, xin đồng bang chiếu cố.

Chủ-nhơn : Phạm-văn-Hiền
kính mời

Thị-Thơ

TIỆM THỢ BẠC
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, Rue de Maison de
NGUYỄN-VĂN-HIẾU
N° 13, Rue Schroeder, Saigon.

Kính cáo chư [illegible] bà rõ : Nguyên tiệm nầy [illegible] Hiếu-Giáo, đã qua phần rồi. Nay thì là Nguyễn-văn-Thơm là em, kỉ nghiệp [illegible] tìm đồ nữ-trang theo kiểu kim thời, [illegible] là : trâm, chuyền kiềng, chuỗi, bông tai, nhẫn áo, vàng đôi, kiền cẳng, nơ bộng, nơ đầu, đồng chiếc v... v... Đồ thứ theo kiểu thời cũng như ngày trước vậy.

Xin qui ông qui bà, muốn dùng món chi xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, tôi xin theo ý qui ông qui bà muốn mua cần dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho qui ông qui bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, 13, Rue Schroeder, Saigon.

Pensionnat Điền-quận

Rue Mottet Soctrang

Trường của chúng tôi tuy mới lập mà học-sanh càng ngày càng đông là vì chúng tôi chọn ròng những cựu Giáo-viên đủ tài đức mà dạy học-sanh (học trong và học ngoài) từ lớp ấu học sơ giai (Classe enfantine) cho đến lớp thi cấp bằng sơ-học (Classe du certificat d'études).

Chúng tôi đâu dám khoe khoan song chúng tôi chắc rằng khi Quí Ông Quí Bà đem trẻ đến học thì quí Ông quí Bà đặng dẹp dạ chẳng sai. Là bởi chúng tôi chẳng nệ tốn hao sắp đặt công cuộc dâu đó trang hoàng và hằng lo làm sao cho chẳng phụ lòng trông cậy của Quí Ông quí Bà.

Cơm tiền cơm tiền học thì Bổn-trường tính rất nhẹ.

Ước ao sao đồng bang, trước là trong thôn-tỉnh sau là trong các tỉnh lân cận có lòng tưởng đến chúng tôi đem trẻ em đến Bổn-trường thì chúng tôi hết lòng hoan nghinh.

Bắt trường tết : ngày 7-2-26
Nhập trường : ngày 22-2-26

Kính cáo,
TRẦN-VĂN-ĐIỀN.
Directeur de Pensionnat à Soctrăng

Duy-Xuân ân-quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách bằng chữ Langsa và quốc ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các danh thiếp, phao thơ, thiệp tang, thiệp mời đám cưới v, v...

Có bán đủ các thứ giấy viết, mực bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều hạn rẻ hơn các nhà in khác

Duy-Xuân ân quán
Kính mời

Vinh-đức-Hưng

Tailleur Tonkinois
262 rue d'Espagne Saigon
Civil, militaire et Annamite
may đồ tây và Annam

Tiệm tôi có bán các thứ hàng Bắc hàng Tàu quí ông quí bà có cần dùng thứ chi cũng có đủ, đặc may hay là lãnh đồ may ăn tiền công.

Xin quí ông qui bà chiếu cố, quá bước tờ bổn hiệu, giúp cho người đồng-bang, thì chúng tôi lấy làm cảm đội ơn.

Nay kính

Tiếng gọi dân

Là một quyển sách có giá trị

Hãy gởi thơ cho M. Trần-huy-Liệu, Đông-Pháp Thời-Báo

Một dịp tốt...

1 máy hát Perfectaphone cỡ 0m19 x 0m27 x 0m37 ;	22$50
10 đĩa hát cải lương đủ bản :	17 00
Tiền gởi :	0 54
Tiền đóng thùng và các tiền phí lối :	1 00
	41$04

Cả thảy là 41$04 nhưng muốn cho mỗi người đều có thể sắm được nên bổn-hiệu bán dứt giá là 36$00 nghĩa là bớt cho 5$04 hễ gởi mandat 36$. Tai ky tâu tới đã có một cái máy hát và 10 đĩa cải lương đủ các bản hay gởi lại khỏi phải trả thêm su cắt nào nữa cả. (xin hãy gởi tiền trước).

Xin nhớ rằng bổn-hiệu có bán đủ các đồ phụ tùng về máy hát... dây thiều, đầu máy kim sắc cho đến một con ốc nhỏ trong máy cũng có bán. Muốn mua dây thiều xin cho biết bề ngan dây thiều cũ là máy phân và máy ly.

PHAN-QUAN
Saigon-Bazar, 57 Rue Catinat Saigon

Một món đồ cho trong lúc Tết

Một cái máy xay gạo dùng trong nhà Đỡ trên một cái bàn — xay ra đặng 60 kilos gạo trắng — Giá 18 $ tính về tiền gởi ở trong.

Một đứa con nít nhỏ xây đặng rồi.

Bởi vì máy nặng hơn 11 k. phải gởi làm 2 gói nên phải tính giá lên 18 $ chư quí khách muốn mua xin gởi đủ số bạc 18$ thì có máy gởi đến nhà.

Có 5 thứ máy khác kiểu, hoặc quay tay hoặc chạy bằng Mô-tơ, trong 100 kilos lúa xay giã ra đặng 73, 75 kilo gạo trắng. Trong 100 kilo gạo trắng có chừng 15 kilos tấm nghĩa là đặng lợi thêm 3 lần hơn các thứ máy khác.

Xin do nơi ông J. BRUNEL đường Mayer số 45 Saigon.

MỚI KHAI TIỆM

Annam bán ròng hàng

Bombay thượng hạng

Tiệm M. François Sự,

bán hột xoàn 76 Rue Vannier lối giữa dãy phố Chà-và bán vải chợ cũ Saigon. Nay chỉnh đốn lại rất huê lệ, bán hàng Bombay ròng *Thứ nhứt hạng* hàng lạ mắt, quyết tranh giải nhứt ở chợ-cũ.

Còn nói gì hột xoàn lối đầu tháng Novembre nầy thì tàu lại sẽ có đủ thứ hột cật kỳ tốt.

Bổn hiệu đã dẹp hết đồ xấu ; quyết bán đồ *thượng hạng*, nhơn môn *hột xoàn* và *hàng bombay*, nên xin mời qui ông qui bà nghỉ tính đến viếng một phen tôi sẽ tiếp lòng hoan nghinh.

FRANÇOIS SỰ
Chủ tiệm hột xoàn và hàng Bombay
76, Rue Vannier
CHỢ-CŨ SAIGON

Muốn mua hàng hóa cho rẻ hãy tìm đến chỗ gốc

278 rue des Marins

Kính trình qui vị lục-châu : Ngôi hàng chúng tôi mở ra được một năm nay chuyên ròng nghề mua hàng hóa bên Pháp quốc về bán sỉ lại cho các tiệm buôn. Chúng tôi làm Đại lý hãng Lafayette và nhiều hãng khác bên Pháp quốc. Những hàng hóa của chúng tôi sẵn đây toàn là nơi các lò xưởng bên nước Pháp cho chẳng phải mua của mấy tiệm nhỏ, vậy nên tự nhiên giá phải rẻ hơn các nơi.

Chúng tôi lại đứng trung ương người mua và người bán, món nào nơi đây không có thì chúng tôi mua giùm giá cũng nhẹ lại tính chút ít buế hồng mà thôi.

Vậy quí vị muốn sỉ món chi về bán lại xin đến chúng tôi, hoặc viết thơ hỏi giá cả hay là gởi kiểu hàng đến thì chúng tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chúng tôi làm Đại-Lý tiệm Khánh-Ký ; chụp hình rất tinh xảo và có bán các món về nghề chụp hình.

Nay kính
AU REVEIL
273 Rue des Marins Cholon

Trọn bộ rồi

Truyện « GAI TRẢ THÙ CHA »

Cuốn thứ tư mới xuất bản, thế thì đã trọn bộ rồi. Ấy là một bộ Tiểu-thuyết rất hay, rất có giá-trị, nên xem.

Của M. Nguyễn-chánh-Sắt kỉ thuật, sự tích hay lắm.

Ai muốn mua sỉ xin gởi thơ cho « Đông-Pháp Thời-Báo » Saigon mà thương nghị.

Hoặc gởi cho M. J. Viết, Imprimeur Saigon.

Hay là gởi thơ cho Madame Nguyễn thị-Truyện, 103, rue d'Espagne Saigon cũng được.

Mấy tiệm sách ở Saigon và các tỉnh có bán lẻ.

Ngôi sao

Xe hơi hiệu ngôi sao trắng đưa hành khách Saigon-Cholon-Namvian, mỗi ngày đều có, giá tiền bộ hành ăn rất rẻ. Nhà ở tại đường d'Espagne số 266 có lãnh may y phục annam, bán hàng đủ thứ, có trữ dầu essence, dầu nhớt và vỏ ruột xe hơi. Với bán thứ dầu hôi là dầu xiêm, dùng những bình nhớt mới xung tay xung chơn rất hiệu nghiệm.

Xin qui ông qui bà chiếu cố, tôi rất tâm cảm thạnh tình.

Nay kính

Hàng bán đồ dùng về công nghệ

E. DUPRIX

Số 50, đường Pellerin. — Saigon

Nồi sô de, các thứ máy, máy làm nước đá. Moto, máy thấp đèn điện máy bơm nước bằng điện khí. Bơm nước lớn nhỏ đủ thứ đồ bơm nước vô ruộng, chạy bằng dầu xăng, dầu lửa, bằng Mazoud, hay chạy bằng hơi nước.

Bán sẵn cho các vường trồng trỉa

HÔTEL RESTAURANT

Đông-Pháp Lữ-quán

172, 174, Rue d'Espagne Saigon

Phòng ngủ và bán cơm Annam, rất tiện lợi cho quí khách phương xa đến Saigon, ở phòng và ăn uống tuông một đồ.

Le Directeur,
NGUYỄN-KHÁNH-TÔN

Gảy dép Bắc-kỳ

Đồng hồ treo vỗ đồ kiểu.
Đèn điện để xách, để bỏ túi và piles.
Các thứ khuôn để bình.
Nappes, tapis, serviettes và các đồ tập hóa, v. v.

Giầy dép có tiệm làm tại Hanội, còn đồ thì mua ngay tại lò bên Pháp nên giá nhẹ

Bán sỉ Bán lẻ

tại tiệm : **Trần-quang-Xuân**
158 rue d'Espagne
Chợ mới Saigon

Mới lãnh **200** cái đồng hồ treo giá rẻ.

Xin ghé mắt

(Adresses utiles)

Hiệp Thanh
Rayon Tailleur-Bazar
Phú-Cường *Thủ-dầu-Một*

NÓN CÁCH (*Casque*) kiểu « Con gà » thường bán 4$50 một cái mà nay bán có 3$70, xin hỏi ;
M. Phan-Quan
Saigon-Bazar 57, rue Catinat, Saigon

Đồng hồ kiểu mới

TIỆM ĐỀN XANH tại Saigon (Chợ-mới) mới có lại thứ đồng hồ kiểu mới chạy 300 ngày giá 21$ một cái. Thứ đồng hồ nầy để giữa nhà coi rất có nghi tiết.

Thơ và Mandat gởi cho :
PHẠM-VĂN-NGỌC
Directeur de la Maison CHIEU-NAM-VIỆN.
56, rue Viénot, 56, Saigon
Téléphone n° 565

Hàng lụa kiểu mới

Những hàng tơ lụa thì ở Saigon có một mình nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat bán nhiều thứ hàng lạ kiểu mới hơn hết. Hễ quí cô thấy ai mặc thứ hàng nào mới lạ coi xin đẹp thì không hỏi cũng biết hàng đó của nhà Nguyễn-đức-Nhuận. Nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận, bán ròng hàng thiệt tốt mà giá lại rẻ hơn các nơi mua bán thì giữ một lòng thành thật đối cùng bạn hàng lại muốn thuận-tiện cho quí khách, nên có bán lãnh xuyến nhuộm tại Bertre tốt nhứt hạng, và có trữ đủ thứ hàng của hãng dệt Lê-phát-Vĩnh, như là lụa, lãnh tây, mà tan, tố. Mới đây có lại mấy trăm áo nhung tơ thiệt tốt nhứt hạng và hàng lạ đủ thứ.

• Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có ý-tưởng dựng lớn phòng ngủ nên phòng vì mới cất mới phòng rộng lớn tinh khiết theo cách vệ-sinh: giường, mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh hảo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiểu đều có máy nước chảy.

• Kính mời quí ông quí bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LẦU đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngay gare xe điện khí chợ mới Saigon mà nghỉ thử một thì rộ tới tới bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh LÊ-VAN-LỘC

Thay cũ đổi mới

Kính cáo lục châu quân-tử, cảo với đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt chúng tôi hết lòng hậu cảm qui khách.

Vì tình quyến thức càng lâu càng nặng, nên chi phần đông trong qui khách đều muốn đến khách-sạng của chúng tôi, lẽ cớ ấy cho nên số phòng sạng ngày xem thành ra ít, khó nỗi đối đáp qui khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiệu là:

1° Nam-thành Khách-sạng, ở đường colonel Grimaud, số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-sạng, ở đường Alsace Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-thành Khách Lầu, ở đường Amiral Rose, số 18, 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huệ cố của qui khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho Khách-học, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước, cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-ký. M. Hiệp

NHÀ HỌA CHƠN-DUNG ĐẶNG-VĂN-KÝ

17, Rue Martin des Pallières 17
(à côté de la gare de Dakao)
SAIGON

Vẽ kỹ giá vừa — đã đặng nhiều bài khen tặng

Tiệm đèn xanh

Ai con lạ gì mà không biết tiệm đèn xanh, tại chợ mới Saigon, dãy chín hàng vải là tiệm Chiêu Nam Viện! Tiệm nầy bán thiệt rẻ không đâu sánh bằng. Ấy là nói chuyện bán lẻ, chứ như bán sỉ thì lại có huê-hồng rất cao. Bởi vậy mới dám đại thính rằng:

Cùng một giá thì hàng của CHIÊU-NAM-VIỆN tốt hơn; cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn.

Kể nhơn tiện mỗi hàng chớ không thể biên ra đây hết được:

Máy hát từ 23 $, 32$, 43$, 52$; đĩa hát cải lương, đĩa hát bội, đĩa Quảng-đông, đĩa hát Thổ (Caomên). áo mưa cao su 10$, 12$, 16$, bằng gabardine 14$, 23$, khăn choàn bằng laine, 2$80, bằng lụa 3$50; khăn đóng bằng nhiễu bombay 2$50, 3$00; nón nỉ bìa lớn 3$80, 4$50, 6$00; bìa nhỏ: 3$, 4$, 5$50, đồng hồ đồ kiến như kiến nhà thờ: 44$, 50$, 52$, 55$, 58$, 60$, 70$; đồng hồ reo hiệu tây: 2$50; hiệu Huê-kỳ đánh thức 16 hiệp hay một hiệp; 7 thứ thường 3$40, thứ coi ban đêm được 4$90, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê-kỳ, bảo lành 5 năm 7$, bằng loại kim trắng chạy 8 ngày bảo lành 8 năm: 8$, đồng hồ deo tay bằng vàng Huê-kỳ hiệu CAR 8$, 10$; bằng loại kim trắng: 10$; đèn rọi (bỏ túi) có pile sáng: 1$80, 2$20, 2$50, pile riêng 0$40 một cái; chỉ may máy hiệu đầu ngựa (không bán lẻ) 2$ một lố, v. v. còn hàng lụa thì tùy theo giá chợ. Thơ và mandat thì đề cho.

PHAM-VAN-NGOC
Directeur de la Maison CHIÊU NAM VIỆN,
56, rue Vienot, Saigon.
Téléphone n° 165.

CÔNG HUỲNH

Vêtements en tous genres sur mesures
Coupe et Façon Grand Tailleur
256 *Rue d'Espagne* Saigon

Tiệm may đồ y phục Langsa theo lối kim thời của người Annam lập tại đường Espagne số nhà 256 gần bên chùa chà (Bà-đen) có rước nhiều tay thợ rất khéo và có nhiều thứ hàng và nỉ bên Pháp mới gởi sang, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Vậy xin mời qui khách đến trước xem chơi, sau giúp cho đồng bang đặng vẻ-vang bề nơi trường thương-mãi thì ơn của qui khách mà tôi phải mang càng ngày thêm rộng. Xin đồng bang chiếu cố.

Lê-công-Huỳnh

Cảnh thu di hận

của Ông Dương Tự Nguyên

Truyện một chàng trẻ tuổi giàu có ở Hà-thành bị một ông Tham gia dùng mưu nhơn hiểm để vu oan cho chàng mà lập công danh, sau nhờ được một cô tiểu-nữ có lòng nghĩa hiệp ra tay cứu rỗi cho chàng qua khỏi tai nạn. Truyện tả rõ những cách mạo hiểm và tâm lý của người ta. Sách dày ngót 300 trang, in thứ giấy tốt khổ 14 x 20 cm. Giá bán, thứ đóng tựa bộ 0$60 thứ đóng là mỗi tập 0.05.

Bán tại hiệu. Nam-Tân, 84 đường Bonnal, Haiphong — Hanoi

VIÊN-AN

Cycles & Accessoires

N° 8 Quai de Phước-Kiến Cholon

Bổn-hiệu có trữ bán xe máy hiệu "BRILLANT" và nhiều hiệu khác rất có danh tiếng, có bán đủ các đồ phụ tùng. Giá định rẻ hơn các nơi. Bán tiền mặt hay là gởi đồ cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement)

Chủ nhơn kính cáo

ANCIENNE MAISON PHU-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM — LÊ-VAN-BEN — CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet et Halles Centrales

Bánh Quốc-nữ

Bánh Quốc-Nữ là bánh của gái nhà Nam làm, rất ngon và thơm, dùng không phá bụng, có vô hộp từ tế theo cách Âu-Mỹ.

Có trữ bán tại:

Bếntre: tiệm M. Tân-văn-Tử, đường Interprète.

Bạcliêu: nhà hàng Tất Xương của M. Trần-quang-Thế.

Sốctrăng: tiệm M. Hồ-ngọc-Qui.

Sadéc: tiệm Tấn-Phong, quai Tân-phú-Đông.

Longxuyên: tiệm Tân-Hiệp, phố của M. Ngô-văn-Dự.

Tràvinh: tiệm Epicerie Hồng-Tụ.

Longmỹ: tiệm M. Nguyễn-[illegible].

Bảlxâu: tiệm Epicerie [illegible].

Cầnthơ: tại Trang Châu [illegible] Quán và tại tiệm ông Võ-hiếu-Đễ.

Chợlớn: tiệm M. Lê-v-Ngữ, 240, rue des Marins và tiệm Minh phát Thành, rue Tổng-đốc Phương.

Saigon: tại Au Tisseur, 82, Boulevard Bonnard. và mấy nhà ngủ lớn.

Kính xin qui ông qui bà mua về dùng [illegible] giúp giùm công nghệ gái nhà Nam được mau thạnh phát.

Mlle. NGUYỄN-THỊ-THẬN
13, Rue Lareynière. — Saigon

Tại Pnom penh: Nhà M. Côn Cas. der du Grand Garage Kmor có trữ bán.

NHÀ NGỦ HIỆU

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU

Số 85 tới 41, đường Amiral Courbet
= SAIGON =

Là nơi rất xứng đáng cho Qui khách ở Saigon, Cholon, Giadinh và trong Lục-châu đến nghỉ ngơi. Phòng thoáng rộng rãi, mát mẻ và sạch sẽ lắm.

Nước dư xài, tắm và giặt không khi nào thiếu.

Rệp sốt sắn, đồ sai khiến lại không gian tham.

Chủ và người quản-lý sẵn lòng giúp nhơn-dụng việc mà qui khách cần đến.

Có sẵn xe hơi đồ cho qui khách mướn khi nào muốn đi du lịch.

Giá cả tính rẻ hơn các nơi.

Kính cáo

Tôi chuyên ròng nghề sửa các thứ các mỏ mà chứ ta sửa từ sắt thì tiện nghề hơn. Cách tôi sửa đây không phải tháo cạy ra cũng khoan lỗ như thợ khác chỉ cứ mấy ở mà mổ thôi.

Tôi sắt hai cậu hiệu nào toàn lộn chữ, mất của khóa hay là khóa liệt đều sửa đặng cả.

Lại tôi cũng có làm đủ các đồ sắt như cửa nhà, cửa sắt, hàng rào sắt, vân vân...

Kính xin qui vị có cần dùng làm đồ sắt hoặc sửa từ-sắt viết thư cho tôi hay, hoặc đến tiệm tôi ở đường Kinh lấp số 95 mà thương nghị, công việc làm kỹ lưỡng, làm mau mà giá tính lại nhẹ.

ÂU-OC cẩn khải
95 Bd. Charner Saigon

Đã mau mà lại khéo

Kính cáo qui ông qui thầy đặng rõ tại đường Amiral Courbet số 43, Saigon, ngang hông Chợ-mới, cận Nam-châu Khách-lầu, có tiệm may Đoàn-thành-Tạo, may y-phục Tây Nam đủ kiểu theo kiểm thời.

May đẹp mau mà lại khéo, chẳng dám sai lời, xin mời qui ông qui thầy dời gót tới may thử một lần, rất cảm ơn. Tiệm tôi có nhiều thứ hàng mới lạ.

Nay kính
Chủ-nhơn: ĐOÀN-THÀNH-TẠO

Hồng Chanh

82, Rue Vannier — Saigon
Epicerie Française

Kính

Tổ cùng lục châu, nhơn dịp gần Tết, tiệm tôi có đem đủ thứ vật thực mà bán, và lại giá rẻ hơn hết.

Kỳ tàu rồi có lại, những là:

Calendrier 1926 thiệt là tốt, bonbons đủ các thứ, Champagnes thiệt ngon, đủ thứ Cognac, cigares, dầu thơm, chocolat, Jambons, café bột 2$20 ki-lô, café rang rồi 2$00 và café sống, nhiều thứ, thytheo thứ, và bánh hộp. Nói tắt, là đồ gì cần dùng trong cuộc Tết tây và Tết Annam thì tiệm tôi có bán đủ hết.

Còn như qui ông qui bà ai ăm có mua nhiều, tôi sẽ tính giá rẻ hơn nữa: kính mời qui bà, anh em đến tiệm tôi coi biết, tôi sẽ tiếp đãi tử tế ơn cáo chỗ.

Kính thỉnh
Hồng-Chanh

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc, N° 16,
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dây, ghế dựa, ghế ngồi, lớn có, nhỏ có, đủ thức, đủ dạng, rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần-Long Cẩn bạch

HÔTEL D'ANNAM

Nam-Việt khách-Lầu

N° 72 à 80 Boulevard Charner
et Annexe N° 9 à 15, Rue Caraballi
Saigon

Phòng ngủ ở dưới đất cùng trên lầu, rộng mát, sạch sẽ lắm, rất của tiện cho qui khách có việc đi Saigon cùng đi chơi.

HUỲNH-HUÊ-KỲ
chủ nhơn

A. DENHOLM

N° 35-32. — Rue Lefèvre — N° 36-38.

THIỆN NGHỆ VỀ VIỆC RÁP MÁY XAY LÚA GẠO

Đã ráp hơn 20 cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-Pháp.

Cam hết chắc chắn về sự lúa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tới của máy móc

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY CHUYỀN EMERIE — VÂN VÂN. — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƯ — NỒI SỐ DE — VÂN VÂN. — GIÁ PHẢI CHẲNG

BÁN RÒNG ĐỒ TỐT

Bazar PHAN-THÀNH-BIỆN

54 Rue Vienot

SALON DE COIFFURE
"A L'Aurore" Rue Sabourain n° 33 Saigon

Kể từ ngày chúng tôi dời về đường Vienot đến nay đã được một năm, ơn đồng-bang hiểu cố nên bán buôn tấn phát luôn luôn.

Tiệm chúng tôi trữ rất nhiều thượng hạng, và hạng sang có đủ đồ áo mặc như là, giày, vớ, nón, chemises, nouveautés, régates và đồ vật dụng nhà tắm đồng, đồng manchon (đốt dầu xăng nay là dầu lửa), đồng treo lồng sinh kỳ, đồng để bureau; đồng chưng cẩm thạch, máy hát, đồng hồ, dầu thơm, đồ pha-lê, đồ porcelaine, vân vân.....

Chúng tôi lại có mở một cái phòng hớt tóc tại đường mới gần chợ Saigon kêu là Rue Sabourain. Tại cho ay lại có trữ bán đủ các món đồ cần dùng theo cuộc hớt tóc như là bảo, (miệu Broseant) kéo, lược, dao, bàn cuối, và đồ ăn-mặc đủ thứ.

Vậy kính cùng qui ông, qui thầy có hớt tóc xin lại "A L'Aurore" Rue Sabourain n° 33, mua đồ đồng thì lại Vienot, chúng tôi tiếp rước tử tế luôn luôn.

Kính cáo
PHAN-THÀNH-BIỆN
Commerçant
56 Rue Vienot Saigon

Vinh-Thanh Grande bijouterie orfèvrerie centrale de Cholon

LÊ-VĂN-NGỦ

CHỦ TIỆM THỢ BẠC ANNAM
N 310 rue des Marins et N 44 Boulevard Tổng-đốc Phương

BÁN VÀNG CÓ BẢO LÀNH SỰ TỐT XẤU NGÀY SAU

Bổn hiệu có lãnh làm và bán đồ nữ trang đủ thứ, theo kiểu kim thời tân chế nhiều kiểu theo tây, có mấy nhận hột xoàn bảo kê thiệt tốt. Còn hột xoàn của qui Bà đem đến đặt làm mấy chỉ tùy ý, thì chánh tay chủ tiệm và thợ ròng nghề nhận hột xoàn rất xảo thủ. Bởi vậy nội kinh thành Cholon và Saigon phần nhiều đều biết hai tiệm tôi đây làm đồ khéo thứ và tốt nhứt nội tới cái nước vàng tây thì bổn hiệu chế rất vàng lắng tốt khéo vô cùng giá cả có ý mão một tí (mà cắt nên miếng). Bởi bổn hiệu chọn vàng thứ thiệt cao, công làm tinh kén thợ thiệt ăn tài xảo thủ, xét kỹ thì có mão mỏ gì đâu.

Lại có bán đồng chưng đồ cẩm thạch, nón nỉ, hàng lụa cùng các vật khác nhiều lắm ròng là đồ bên Tây gởi qua coi đẹp lắm. ở ngã trấu đặt thợ Bắc gởi vô coi khéo cặt kỹ, xin mất lại tiệm [illegible] ở số 184 đường Tổng-đốc-Phương, nay đổi lại đường số 44 tại bến xe hơi bộ hành đi lục tỉnh.

Ấy vậy xin mời qui Bà chưa biết, có dịp đi Cholon xin ghé lại tiệm xem thử một lần mới rõ lời nầy là lời thật.

Kính cáo

CÁO BẠCH

Quyển «việc ông Phan-bội-Châu» đã xuất bản rồi, nên bổn-báo thôi không đăng nữa, nay xin đăng «Tiểu-truyện ông Gandhi nước An-độ» dợi một vài kỳ nữa sẽ đăng nối «Giọt lệ tương-tư».

Kính cáo.

Tiểu chuyện ông Gandhi nước An-độ

Gần đây cái phong trào tự trị ở nước An-độ đã làm chấn động cả thế giới, người đứng đầu đăng mưu cầu tự-trị là Gandhi (Tàu dịch là Cam-địa) khắp thế giới đâu đâu cũng biết tiếng. Nhưng việc mưu cầu tự-trị ấy không phải là một việc dễ, ấy là một bậc Thánh hùng có tài có trí hơn đời như Gandhi mà cũng bao phen chật vật, khó làm cho hoàn toàn được như cái chí nguyện của mình, cứ xem như tiểu chuyện của ông lược kể sau đây thì đủ biết:

Gandhi là Lãnh-tụ đảng cách-mạng ở An-độ, nhưng theo cái chủ-nghĩa hòa bình, chớ không làm những cách bạo động. Gandhi sinh ngày 2 Octobre năm 1869 tại xứ Phổ-ban-đạt. Gia thế vốn là quí hiển, cha công làm quan to nhà lại giàu, nổi tiếng là một nhà hào-phú. Tuy vậy mà tự lúc thiếu niên, đã có chí, ông không lấy cái tước lộc danh-vị sẵn có ấy làm trọng.

Năm 1888 Gandhi sang nước Anh vào học pháp luật ở trường đại-học Luân-đôn, nghiên cứu tình tưởng về cái tự-tưởng Cơ-đốc-giáo và cái văn minh phương Tây. Sau khi đã tốt-nghiệp rồi trở về nước nhà, làm luật-sư ở thành Bombay.

Từ đó về sau, Gandhi khuynh-hướng về tôn-giáo, đem hết cả gia tài, hiến thân vào các công cuộc từ thiện trong xã-hội. Gặp lúc chánh-phủ thuộc địa Anh ở Nam-phi-châu cấm những giống người các sắc không được vào cõi, vì vậy 15 vạn kiều-dân An-độ ở Natal cũng bị ngược đãi. Năm 1893 Gandhi bèn đến Nam-phi-châu để biện hộ binh-vực cho 15 vạn đồng bào, từ đó mà tài đức danh vọng của Ganhdi bèn in sâu vào tim óc người An-độ.

Năm 1895, ở miền Durban quân chúng sanh việc bạo động, Gandhi vì lẽ phản đối việc võ lực cách-mạng, nên chút nữa thì bị nạn to. Rồi đó Gandhi về nước, hết sức phản đối chánh-phủ Anh ở An-độ. Cái ngòi cách mạng của Gandhi mới nhóm lên từ đó.

Năm 1899, xảy ra cuộc chiến-tranh ở Nam-phi-Châu. Gandhi bèn tổ chức đội quân Hồng thập-tự An-độ sang đó để cứu hộ những thương binh.

Năm 1906 bọn thổ dân ở Natal làm loạn. Gandhi lại tổ chức đội binh cứu thương đem sang tận nơi, không nài khó nhọc. Việc ấy được quan Toàn-quyền Anh ở đó lấy làm ngợi khen lắm. Song không được bao lâu, Gandhi lại về nước vận động về chánh-trị bị bắt giam ở Iohpnesbu sau lại được tha.

Khi cuộc Au-chiến đã yên Gandhi bèn đặt ra hiệp hội tự-trị An-độ, tự mình làm Hội trưởng, để cổ động việc cách mạng.

Tháng Décembre năm 1920 tại cuộc quốc dân hội nghị An-độ, vì Gandhi xướng ra cái phương pháp «bất hiệp tác» để kháng người Anh sau khi tá thống quá rồi, thì toàn dân An-độ đều đồng hưởng ứng mà nổi lên cái phong trào «bài Anh» rất dữ dội. Chánh-phủ Anh lấy làm lo.

Tháng hai năm 1921 nghị viện tư vấn An-độ khai nghị, một vị công tước Anh đến nơi diễn thuyết và lại đi khắp đất An-độ để tuyên bố phép cai trị từ tế của nước Anh, nhưng hễ công tước đi đến đâu Gandhi lại đi đến đấy diễn thuyết cho công chúng biết cái ngược chính của Chánh-phủ Anh, vì công tước kia cũng không làm thế nào được.

Khoảng tháng chạp năm ấy thái-tử Anh sắp qua chơi Ấn-độ, việc vận động «bất hợp tác» của dân Ấn-độ lại hùng nổi lên. Thán-giờng năm 1922 việc vận động ấy lại ầng kịch liệt lắm. Bây giờ thái-tử Anh đã đến Ấn-độ rồi, chánh-phủ Anh ở đó lấy làm bối rối lắm. Ngày mồng 6 tháng hai, Gandhi bèn đưa thơ cho quan Toàn-quyền Anh, nói nếu trong 7 ngày mà thay đổi chính sách, tha hết những người chánh trị phạm, cho nhóm hội và ngôn luận được quyền tự-do, thì sự vận-động để kháng có thể tạm thôi đi được để cùng nhau trù nghĩ cách yên định thời cục. Vài ngày sau nữa, Gandi cùng bàn ủy-viên cuộc quốc-dân hội-nghị quyết định tạm thời, thủ tiêu việc đề kháng, chờ cho sau lúc các xứ không còn sanh ra việc bạo động nữa rồi sẽ thiệt hành; Gandhi sở dĩ phải làm như vậy là không muốn dùng đến chánh sách bạo động như vậy.

Ngày 8 tháng ba năm 1922, Chánh phủ Ấn-độ gởi điện cho quan ấn độ Sự-vụ-đại-thần ở Luân đôn, xin sửa lại cái hòa ước đối với Thổ nhĩ-kỳ, triệt hồi những quân đội của các nước hiệp ước đóng ở Constantinople, thừa nhận cái quyền của vua Thổ đối với đất thánh. Sự câu câu ấy là do tự giáo đồ Hồi hồi người Ấn độ mà ra. Chánh-phủ Anh cho là người Ấn-độ dám hoành hành như thế, có lẽ là bởi Gandhi xui nên bèn đổi dùng cái thủ đoạn cường ngạnh sức cho quan Toàn-Quyền Anh ở Ấn-độ bắt Gandhi bỏ tù. Bữa Gandhi bị bắt là ngày mồng 2 tháng ba.

(*Còn nữa*)

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant, Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi, thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatique.

Làm Đại-lý hãng rượu Binh-tây.

Làm Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

Làm Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu sáng *Shell*, dầu lửa hiệu con sò, dầu nhớt hiệu Al. C. C.; đèn *TITO-LANDI*; đèn thắp dầu sáng có chụp dây như đèn điện; hàng Tàu, hàng Bắc; các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

KAY-SINH

Khắc con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng cẩm thạch
Gravure sur métaux et marbre
Trần-tam-Chí
Graveur en tous genres
87 rue Catinat 87 Saigon

Saigon Imprimerie du ĐÔNG-PHAPTHUI-BAO. TIRAGE : 5.000 ex Le Gérant NGUYEN-KIM ĐỊNH.

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chỉ đề : Nhị-Thiên-Dường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT VỊ-HƯỜN

Phàm con người mà thấy hỏa hòa tính thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đề nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh huyết đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yểu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng ẩm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi gối, hoặc hám thấy mà sanh đàm rồi hóa cử chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mằng mằng

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh thì ngưng trị.

Chư tôn [illegible] nhãn hiệu ông Phật [illegible] của Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả

Mỗi hộp giá là . . . 0$35

ĐINH KHẨU LÝ-TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xóc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu: bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu đau bụng la oáy; ăn uống chẳng ngon, bình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đờm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh [illegible] uống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn run rẩy; hoặc nguyên khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lài mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguyên-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gần công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hườn nầy, thiệt là công nghiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mà sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chân quắn rút, trúng thử phát nhiệt, ăn khí xông nhâm phát cuồng nhảy nhót, giựt tay giựt chân; nhiều nhào ho hen, long đờm nhức đầu; xây xẩm tối mặt, nhức nhối có mình; hoặc bị cơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cứu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

[illegible] bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh đa đa, khó khè ọc sữa tích trệ đau bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh dai lâu phải uống gia bội, uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nếu là bạc-hà lấy nước cho nóng với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thọa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép thế ra mà làm hườn; uống chừng nào hay chừng nầy.

Kị ăn cá và rau có sống sít lạnh lẽo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gồm 4 hườn. .	1$00
» 2 » . .	0 50
Hộp cây 4 » . .	1 40
» 2 » . .	0 70

TIÊU THỰC-HOÀN

Chuyên trị như thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu; hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tân thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là : 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhọn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi, [illegible] phải sanh những chứng bịnh kiếm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Dường nghiên cứu ra, hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là . . . 0$50

BẠCH-THƯỢC-CAO

Thuốc nầy đề trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là . . . 0$50

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro, môn bài 99 và 101 (Đề-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng [illegible] : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn: có bán đèn xe đủ kiểu-bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đen tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây, rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đạp hai tiếng, bình đề thắp đèn khi đi theo xe. Sơn xe và sửa xe

Cái xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngởi, thì tôi rất cảm ơn ha cô. Con chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng [illegible] cả tôi sẵn lòng hầu đáp.

Lời rao

Kính cùng Qu khách đặng rõ :

Bổn Hiệu chuyên khắc cáo thứ con dấu bằng đồng bằng cao su, bán đồng bản đá cẩm thạch để mộ vân vân, chế tạo đủ các thứ ấn cao-su theo kiểu kim thời cái rất ngoạn mục, bán sỉ và bán lẻ, đã từng bán cho các tiệm ở Lục Tỉnh đều đặc được khen

Ngoài ra Bổn Hiệu lại có thợ làm các thứ trướng liễn đề mừng đám cưới đám tiệc, hay là đi điếu đám tang giá rẻ hơn tiệm các chú và làm tốt hơn xin quí khách chiếu cố.

Trần duy-Bình
42 BdCharner 42
Saigon

École NGUYỄN-VĂN-MÙI

DACTYLOGRAPHIE
COMPTABILITÉ - PRATIQUE

(Trường dạy đánh máy viết và biên-chép sổ sách nhà buôn)

10, Rue Martin des Pallières, 10
Face Gare Dakao.—SAIGON

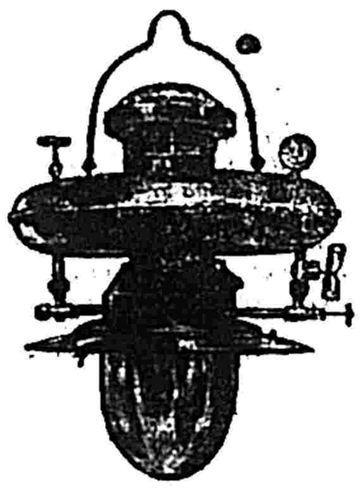

ĐÈN THẮP DẦU HỎI
(pétrole)

để treo trong nhà, trảng bát sân lúa, đường đi ít tiền, thắp một măn-sông, có bôm hơi, sức sáng bằng 500 đèn bạch lạp. Có bán sỉ và bán lẻ tại tiệm :

Trần Quang Nghiêm
200, đường d'Espagne - SAIGON

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144,

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Bền sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Súng sáng và đủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện dồi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bền các đồ phụ tùng theo kiểu vở tìm thường và đúng chủ.

BỀN GIƯỜNG SẮT.
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đề rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìn khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre), chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40, ngan chợ Saigon mới.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mạnh mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi niken (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG cẩn-bạch

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1920.

Xưởng chánh tại LÁI-THIÊU (THUDAUMOT), Quai E. Outrey
Đường mé sông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ THỨ ĐỦ MÓN.

1° Tại *Mỹ-tho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cần-thơ* đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-trú; 3° Tại *Trà-vinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Bạch-giá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đồ thờ bàn, ghế, tủ, giường, đều dùng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thiệt là tinh-xảo, không hề giả-dối, Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc chắn rất vừa lòng.

Kính mời qui khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu

Tiểu-thuyết

MŨI GƯƠM HIỆP KHÁCH

Dịch-giả : NAM KIỀU

HỒI THỨ 43

Tạm pháp hội đồng phân xử

(Tiếp theo)

Sử-Thông nó chịu đòn không nổi, không sớm thì chầy tất công-xưng. Vậy Thừa-tướng định bề nào bây giờ?

Mễ-Tướng đáp : việc là việc trọng đại, không thể vội vàng được, vừa rồi lại nghe quân về báo rằng : Ngô Thao thắng trận luôn mãi, nay-mai sẽ ban quân về trào, nếu để ý về tới nơi thì sự chưa-giả rõ-ràng, thì tánh-mạng hai chúng ta đều nguy mất, vậy ngài hãy cứ về dưỡng-phu nghỉ kỹ xem có còn kế chi không.

Sử-đức Minh bèn từ-biệt trở về.

Mễ-Tướng ngồi một mình, coi bộ suy-nghĩ lung lắm, Lưu-Đồng hiểu ý, bèn bước ra nói rằng : môn hạ xin hiến một kế nầy, có thể giữ cho không việc gì xảy ra được.

Mễ-Tướng tươi cười hỏi rằng : ta vốn biết nhà ngươi lắm mưu nhiều trí, vậy chẳng hay ngày nay nhà ngươi có diệu-kế, chi làm vậy?

Lưu-Đồng muốn nói lại ngừng.

HỒI THỨ 44.

Làm nên động địa kinh thiên ẩm ẩm.

Mễ-trung Lập hỏi Lưu-Đồng có có diệu-kế gì, thì Lưu-Đồng đáp rằng : cái kế hoạch ngày nay, chỉ còn nhứt-định là làm việc lớn mà thôi. Thừa-tướng bấy lâu vẫn có chí làm lớn, hiệu-triệu các tay hào-kiệt anh hùng, đợi thời nổi lên. Vậy mà ngày nay [illegible] tử dương lúc nguy-cấp, Ngô-Thao bát-nhựt sẽ dem quân về trào, nếu không mau-mau khởi sự đi, thì công việc bại-lộ ra, sẽ đến bị giết cả nhà, bây giờ dầu muốn tính cũng không kịp, vì như cuộc cờ, ai tính trước một nước thì thắng một nước, vậy cứ theo như ý-ngu của môn-hạ nầy, thì cứ tiên-hạ-thủ là hơn, vậy ta nên nhơn cơ-hội nầy, sai người vào cung hành-thích, nếu kế ấy mà thành, Thừa-tướng sẽ bước lên ngôi báu, thì tự-nhiên muôn việc đều giải-quyết xong. Thừa-tướng nghĩ thế nào?

Mễ-Tướng nói : cái kế của anh bàn thiệt là diệu lắm, song không biết lựa người nào vào cung hành thích bây giờ, sai người ngoài thì sợ vô kiểng được.

Lưu-Đồng nói : việc đó cũng không khó, hiện có nội-giám chu Minh là người vẫn đi lại thân-mật với Tướng công, vậy Tướng công thử mời y lại ngỏ ý coi sao! Mễ Tướng nghe lời, tức thì sai người vào cung mời chu nội-giám ra chơi nói chuyện.

Chiều tối Chu nội-giám ra cung, tới nơi Tướng-phủ, Mễ Tướng vui-mừng đón vô trong nhà cùng nhau thi-lễ ngồi xuống. Người nhà pha trà uống rồi, chuyện vẩn một lúc, thì tiệc rượu bày ra, hai người cùng ngồi vào bàn tiệc.

Rượu đã ngà-ngà say, Mễ Tướng mới hỏi rằng : Chu Thái-giám có biết ngày nay lão phu mời lại là có việc chi không?

Chu Thái-giám đáp : dạ tâm Thừa tướng, tôi thiệt là chưa rõ.

Mễ-Tướng nói : không nói giấu gì Thái-giám, tôi có một việc bí-mật cần phải bàn với Thái-giám đây. Hiện bây giờ những người ngồi đây toàn là tâm-phúc của tôi cả, vậy tôi xin kỗ thiệt cho Thái-giám nghe. Nói đoạn đem câu chuyện mưu hại Liễu-Tự, đánh đổi Sử-Thông thuật rõ cho chu Thái-giám biết rồi nói rằng : bây giờ việc đã bại-lộ rồi, Thái-giám tính cách chi để vữ-trí cho được hoàn-toàn, khi trước tôi đã có lời nói với Thái-giám rằng : nếu một ngày nào giang-san sự-nghiệp nhà Mãn thuộc vào tay lão-phu, thì lão phu sẽ chia một nửa thiên hạ cho Thái-giám điều đó hẳn Thái-giám cũng còn nhớ chớ! Hiện bây giờ việc đã nguy-cấp tới nơi, vậy thì-lỗ ngồi xuống. Người nhà pha trà uống rồi, chuyện vẩn một lúc, thì tiệc rượu bày ra, hai người cùng ngồi vào bàn tiệc.

Rượu đã ngà-ngà say, Mễ Tướng mới hỏi rằng : Chu Thái-giám có biết ngày nay lão phu mời lại là có việc chi không?

Chu Thái-giám đáp : dạ tâm Thừa tướng, tôi thiệt là chưa rõ.

Mễ-Tướng nói : không nói giấu gì Thái-giám, tôi có một việc bí-mật cần phải bàn với Thái-giám đây. Hiện bây giờ những người ngồi đây toàn là tâm-phúc của tôi cả, vậy tôi xin kỗ thiệt cho Thái-giám nghe. Nói đoạn đem câu chuyện mưu hại Liễu-Tự, đánh đổi Sử-Thông thuật rõ cho chu Thái-giám biết rồi nói rằng : bây giờ việc đã bại-lộ rồi, Thái-giám tính cách chi để vữ-trí cho được hoàn-toàn, khi trước tôi đã có lời nói với Thái-giám rằng : nếu một ngày nào giang-san sự-nghiệp nhà Mãn thuộc vào tay lão-phu, thì lão phu sẽ chia một nửa thiên hạ cho Thái-giám điều đó hẳn Thái-giám cũng còn nhớ chớ! Hiện bây giờ việc đã nguy-cấp tới nơi, vậy lão định chỉ còn một cách là hành-thích Hoàng-thượng mà thôi. Thái giám có diệu-kế chi có thể lên việc được, xin chỉ bảo cho.

Chu nội giám nghe xong kinh-ngạc nói rằng : cha! Việc lớn-lao nguy-hiểm như thế tôi làm thế nào được!

Mễ-Tướng cau mày tối rằng : trước kia nội-giám có thể với lão phu rằng :

(Còn nữa)

SALON DE COIFFURE

Michel Phu

265. Rue d'Espagne, Saigon

Tiệm hớt tóc *Michel Phu* làm kỹ lưỡng và có quạt plafond rất mát mẻ. Cũng có lãnh mua bán vường đất và nhà cửa, và có nấu cơm tháng.

Qui khách Lục-châu có cần dùng đều chi xin đến tiệm Michel Phu mà thương nghị.

DẠY TIẾNG ÁNG-LÊ

(Nói chuyện thường và buôn bán)

Viết tắc, Đánh máy, Bút toán.

Lại có dạy theo cách gởi thơ đến học, cho người ở xa.

Thầy có bằng cấp hẳn hòi.

Cách dạy mau hiểu mau thộng

Do đường Rousseau số 111

Kính mời

chư qui khách Saigon cùng lục châu

Tôi là Quan-minh Cơ ở tại Nhà-ngủ Namkỳ số 151 đường d'Espagne Saigon sau chợ Saigon mới chuyên nghề xem tài tướng cổ danh, hằng trị người hạn phước khứ lai, cùng coi số vợ chồng có ăn ở đặt với nhau hay không? việc hoạn nạn qua rồi và sắp đến, tiền đoán hào của hao con, việc cần danh cầu lợi; chúng tôi cũng đều xem đặng.

Kính xin qui khách nhơn dịp đi chơi ghé lại xem cho biết việc của mình. Chúng tôi thấy xa nói vậy không có tư vị.

Nay kính bẩm.
QUAN-MINH CƠ
số 151 đường d'Espagne Saigon